

DE AVOND BODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
Alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

P r i j z e n
VOOR 3 MAANDEN.
te Amsterdam 1.75.
en Buitensteden franco 2.25.
ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder 1.75.
Elken regel meer 25.
REGEL voor elke Advertentie en herhaling. . . 35.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

N E D E R L A N D E N . ZITTING VAN DE TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL. Maandag 1 Junij.

De zitting van heden, die ten half twaalf ure, onder het voorzitterschap van jhr. mr. O. van Swinderen van Rensuma, is geopend, zijn 53 leden aanwezig geweest.
De notulen van het verhandelde in de laatst gehouden zitting zijn gelezen en goedgekeurd.
De ingekomen eene Koninklijke boodschap, ten geleide van eene gesloten zitting over de afschaffing van het afgiftsrecht en de belasting op de verhuizing.
Nog zijn ingekomen drie kennisgevingen van de Eerste Kamer, houdende, dat zij zich met de begrootings-wetten en met andere haar door de Tweede Kamer toegezonden wetten heeft vereenigd.
De Centrale Afdeeling voor de maand October doet verslag wegens de tot opheffing van het Amortisatie-Syndicaat. De openbare beraadslaging daarover worden bepaald na die over de wetten tot herziening der wetten.
De openbare beraadslagingen over de zeven ontwerpen van wet, te zamen makende het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht, handelende van misdrijven en straffen in het algemeen, worden geopend.
Over de eerste dezer wetten, zijnde
Titel I. Van misdrijven en derzelver onderscheidingen; — heeft niemand het woord. Dat ontwerp wordt door de vijftig tegenwoordig zijnde leden, dus met algemeene stemmen, aangenomen.
Het tweede ahangende ontwerp, behelzende Titel II. Van straffen in het algemeen; — wordt aan de orde gesteld.
De heer van Rappard treedt daarover in breedvoerige beschouwingen. Het ontwerp, zoo hij zegt, hoogst aangename gewaarwordingen op, te zien, dat men meer de vroegere wrede of harde straffen uit de wetboeken der verschillende volken verdwijnen, en voor de handhaving van de rust en orde een maatschappij niet meer noodzakelijk worden geacht. Hij kan zich evenwel van de vrees niet ontdoen, dat de regering bij de thans voorgedragen ontwerpen in de verzachting der straffen te ver is gegaan. Hem komt het ten minste wenschelijk voor, dat aan den regter ook in het vervolg de voorsigtigheid gegeven werd, om in zeer zeldzame gevallen, waar het onmogelijk is, de misdadigers geldt, zulke bijzonder afschrikwekkende straffen, als de geeseling en het brandmerk, op te leggen. Hij heeft velerlei bedenkingen tegen de thans voorgestelde opsluiting in eene eenzame cel. Die straf is onmogelijk toe te passen, gedeeltelijk afhankelijk van de bestaanders der gevangenis, en zal in sommige gevallen twintig jaren kunnen duren; iets, dat tegen zijn oog oneindig verschrikkelijker is dan geeseling en brandmerk. Door het tot stand brengen eener behoorlijke gradatie in de straffen, had hij de invoering der deportatie wenschelijk geacht. Hij weet wel, dat de pogingen tot nu toe door Engeland en Frankrijk in dit opzigt aangewend, weinig bemoedigend zijn, maar men had dan toch de straf in het wetboek als een beginsel kunnen aannemen, met de beperking, dat zij, zoo lang zware tuchthuisstraf zou worden vervangen. De spreker behandelt voorts het punt van de bevoegdheid des regters tot het opleggen van lichte of zwaare straf; herinnert, hoe vóór de invoering van het crimineel wetboek voor het koninkrijk Holland, alles hieromtrent van de willekeur des regters afhankelijk werd gemaakt; hoe de Fransche wetgeving daarentegen de vrijheid des regters al te zeer beperkte, en hoe daarin bij de publicatie van Decreet van 1813 is voorzien. Zijns inziens, behoort het maximum van iedere straf bepaald te zijn. — Daar thans het systeem van straffen geheel verandert, meent de spreker de regering opmerksaam te moeten maken, op aan het strafwetboek vreemde, maar toch van kracht zijnde strafbepalingen, die niet het aangenomen systeem in overeenstemming zullen moeten worden gebragt, zoo als b. v., die wegens de quarantaine, het schoolwezen, den waargang van goud en zilver, het vervoer van buskruid, het verleiden tot deerte, den slavenhandel en de smokkelarij. Na nog over art. 34 van het tegenwoordig ontwerp te hebben uitgeweid, eindigt hij met de zorg, de opzettelijkheid en de vrijgevigheid te roemen, waarmede de regering aan de aanmerkingen, door de afdeelingen wegens deze wetten gemaakt, gevolg gegeven heeft.

De heer Tromp beweert iasgelijks, dat de thans behandelde wetten blijken dragen, dat tusschen de Regering en de Kamer een onbekrompen en onbevooroordeeld gemeenschappelijk overleg heeft plaats gehad. Hij voor zich had, zonder te vreezen, dat de veiligheid der maatschappij daarbij zou lijden, gaarne het om het leven brengen van misdadigers uit de rij der straffen zien verdwijnen, maar de regering is, na zich overtuigd te hebben, dat de groote meerderheid der leden van de noodzakelijkheid en geoorlooftheid der doodstraf doordrongen was, daarin niet kunnen treden. Bij dien staat van zaken acht hij niet voorzigtig zijn gevoelen daaromtrent te ontwikkelen. Ten aanzien der eenzame opsluiting, acht de spreker de thans voorgestelde bepalingen, die tot geheele invoering van het Auburnsche stelsel strekken, eenigermate bekrompen. Hij houdt het voor wenschelijker, dat hieromtrent de beginselen en meerdere gradatiën gevolgd wierden, die in het onlangs door den heer Bouricius uitgegeven werkje zijn voorgedragen. Daardoor zou dan ook misschien aan het verlangen van vele leden kunnen worden toegegeven, die de tentoonstelling op een schavot afkeuren.
De heer Bruce wil over het algemeen aan de thans behandelde wetten den lof van liberaliteit niet ontzeggen, maar had het toch wenschelijk geacht, dat men die vooraf aan het oordeel der regterlijke autoriteiten en van de regtsgeleerde faculteiten bij onze hoogeschoolen had onderworpen; dan waren uit het tegenwoordig ontwerp wellicht de leemten en gebreken weggenomen, die hem thans nopen daartegen te stemmen. Hij verklaart zich met name tegen de bepaling, in het slot van art. 2 en 3 voorkomende, dat in zekere gevallen het opleggen van een bepaald beroep zal kunnen worden verboden. welke bepaling hij ongeoorloofd, onwettig en doelloos acht; — tegen het stellen van het maximum der tuchthuisstraf op 40 jaren, hetgeen in vele gevallen met levenslange opsluiting gelijk zal staan; indien zulk een laatste straf in de bedoeling der regering lag, dan vorderde hare waardigheid, om daarvoor uit te komen; — tegen de verbanning bij art. 20 voor 40 jaren, een tijdsverloop, hetwelk hij hoogstens op 15 jaren bepaald had willen zien; tegen de bij art. 22 aan crimineel veroordeelden, in bijzondere gevallen verleende bevoegdheid, om over acten, betrekkelijk den burgerlijken stand te getuigen, en tegen het opleggen eener correctieele gevangenisstraf voor zulk een langdurig tijdperk als vijftien jaren.
De heer de Jonge van Campens Nieuwland weidt uit over de moeilijkheid, die het zamenstellen van een strafwetboek oplevert. Ieder meent zulk een arbeid te kunnen beoordeelen, en toch is daartoe niet enkel gezond verstand, maar ook ondervinding en theoretische kennis noodig. Het tegenwoordige wets ontwerp houdt slechts algemeene beginselen in. Wenschelijk ware het zeker geweest, om te gelijk de uitwerking en toepassing dier beginselen onder het oog te hebben, ja zelfs, om met de vaststelling dier bijzonderheden te beginnen en dan daaruit de algemeene beginselen op te maken; doch bij de behandeling in eene talrijke vergadering is zoo iets onmogelijk. Men moest zich wel aan het gevaar blootstellen der beruchte bedenkingen op te wekken, als in der tijd tegen de vaststelling der beruchte verklaring over de regten van den mensch, vóór die der staatsregeling, waarbij de regten moesten worden toegepast, zijn gemaakt. Over het geheel heeft men, bij het opstellen der tegenwoordige wetten, getracht het juiste midden te houden; daarom, zowel de practijk als de theorie geraadpleegd; zich voor de afgetrokken bespiegelingen der Duitschers gewacht, die het, zoo als professor Bauer, somtijds tot een bepaald onderzoek maken, of de straf dienen moet om af te schrikken, aan wel om te waarschuwen; aan den anderen kant de vorderingen der wetenschap niet uit het oog verloren; en ook omtrent de meerdere of mindere strengheid van straffen de lessen der ondervinding met de vorderingen der menschelijkheid trachten overeen te brengen. Tot de behandeling van eenige bepaalde punten overgaande, zegt de spreker, dat de afschaffing der doodstraf de wensch van zijn hart is, ofschoon hij zich niet tegen het gevoelen van de meerderheid der Kamer verklaart, die haar in zeldzame gevallen behouden wil hebben. Eenige weinige stemmen hebben zich voor het behoud der straffen van geeseling en brandmerk verklaard; maar de meerderheid was van een ander gevoelen, en ook hij moet erkennen tegen straffen gesteind te zijn, die men als verouderd kan beschouwen, nu reeds twee vrouwen nooit meer worden toegepast, te veel afhankelijk zijn van de uitvoering en ook aan andere zware bedenkingen onderhevig zijn. Maar na de afschaffing dier straffen moest eene poena mortis proxima worden gevonden. Als zoodanig heeft men de tentoonstelling aan de galg, gepaard met eenzame opsluiting, gekozen. De

eerste straf maakt, zoo als den spreker uit zijne ondervinding als regter bekend is, op de misdadigers dieperen indruk, dan sommigen zich voorstellen. Door de eenzame opsluiting wil men eene zoodanige verstaan hebben, die tot verbetering en niet tot wanhoop leiden kan. Die straf is in ons land zoo vreemd niet, als sommigen beweren. In de zoo uitmuntend ingerichte gevangenis te Leeuwarden worden soms maatregelen genomen, die daaraan zeer nabij komen. Het opsluiten voor den tijd van veertig jaren is niets anders dan een maximum, dat bij de verdere uitwerking van het strafwetboek slechts voor zeer bijzondere gevallen zal worden vastgesteld. Er zijn misdrijven, zoo wreed en afschuwelijk, dat zij de verwijdering der daders uit het midden der maatschappij voor een groot aantal jaren volstrekt noodzakelijk maken, en door den regter in dezen te veel te banden te binden, zou men het uitspreken der doodstraf vermenigvuldigen. Ook de bepaling der 40jarige verbanning wordt door den spreker verdedigd, volgens wien nog geenszins is uitgemaakt, dat deze voor staatkundige misdaden en schuldigen aan een tweegevecht zal worden vastgesteld. Dat men door de toepassing der bepalingen in het slot van art. 2 en 3 aan een' ingezeten de uitoefening van zijnen tak van nijverheid op eene onregtmatige wijze zou ontrooven, kan de spreker niet toegeven. Een goudsmid, die koper voor goud verkoopt, wordt niet in zijne nijverheid, maar in zijne bedriegerij gestuit. Men moet hier ook aan onbevoegde uitoefening der geneeskunde, aan bakkers van vergiftigd brood en dergelijke denken. Buidelijk moge de aanmerking tegen art. 22 theoretisch gegrond zijn, de ondervinding leert, dat de bestreden bepaling in het welbegrepen belang der maatschappij is.
De heer van Dam van Isselt heeft in den aanhef van de redevoering des vorigen sprekers eene bescheiden aanmaning voor degenen, die niet zijn meesters in de beide regten, gezien, om zich met de beoordeeling van het tegenwoordig onderwerp niet in te laten. Hij zal echter van de hem gegunde vrijheid van spreken gebruik maken, om te zeggen, dat hij de tegenwoordige wet afkeurt, en wel voornamelijk, omdat daarbij de doodstraf behouden is. Na hetgeen mannen als de Lamartine daaromtrent gezegd hebben, behoeft hij over dit punt niet in ontwikkelingen te treden. De zwaarheid ligt bij hem daar, dat de maatschappij bij het ter dood brengen van een harer leden verder gaat, dan zij recht heeft. Hij acht voorts de straf der tentoonstelling ondoelmatig, als eene, die voor aanzienlijken niet wordt toegepast, en voor lieden uit minderen stand dikwijls tot spotternij wordt. Hij heeft bedenkingen tegen de redactie van art. 34, en meent, op eene aanmerking des vorigen sprekers antwoordende, dat als een goudsmid niet een enkele maal bij vergissing, maar voortdurend koper voor goud verkooft, hij taalkundig niet dien naam, maar dien van kopersmid zou verdienen.
De heer Gevers draagt onderscheidene bedenkingen tegen de wet voor, waartoe hij vooral ook door de verkregen kennis van zaken in zijne vroegere betrekking tot het beheer der gevangenis is geleid. Ook hij acht eene veertigjarige tuchthuisstraf te lang, en strijdig met het doel van alle straffen: verbetering des misdadigers. Hij meent, dat men zich meestal een verkeerd denkbeeld van de cel-opsluiting maakt, die dan toch niet in eene geheele afscheiding van de menschheid zou bestaan, maar toespraak van leeraars, enz. veronderstelt. Hij ontwikkelt in het breede het gevoelen, dat, zoo als de wet thans ligt, tusschen de zware en lichte tuchthuisstraf geen genoegzaam verschil bestaat, te minder, daar de eenzame opsluiting des nachts, die tot de eerste behoort, in vele gevallen als eene weldaad zal worden beschouwd. Ook heeft men te zeer uit het oog verloren, dat de cel-opsluiting voor een groot aantal veroordeelden niet denkbaar is: in de slecht ingerichte gevangenis van Sneek en Assen kan zoo iets bij voorbeeld geen plaats hebben. Art. 41 en 43 van het ontwerp behooren, zijnes inziens, niet hier. Het aandeel der veroordeelden in de uitgangskassen had behooren uitgezonderd te worden van de goederen, waarop, volgens art. 32, de proceskosten en geidboeten kunnen worden verhaald. In den loop zijner rede verdedigt de spreker nog eene door hem geschreven nota tegen de aanmerkingen, door den heer Bouricius daarop gemaakt, die tevens ten onrechte het ministerie van Binnenlandsche zaken van achterlandendheid omtrent de tabellarische opgaven wegens den staat der gevangenis heeft beschuldigd. De hier bedoelde opgaven zijn in de jaarboekjes van den heer Lobatto voor 1836, 1837 en 1838 opgenomen.
De heer Beelaerts van Blokland verdedigt het wets-ontwerp, vooral ook tegen de aanmerking, dat het verbod der uitoefening van een bedrijf niet in enkele gevallen in de rij der straffen zou kunnen worden opgenomen. Door

M E N S C H E N .

WILLIAM WALLACE.
(1298.)
(Vervolg en Slot.)

EDUARD I. vernam in Vlaanderen deze gebeurtenissen, en stak terstond naar Engeland over: het werk zijner heerschzucht was op eenmaal vernietigd; jaren van list en openbaar geweld waren noodig geweest om Schotland onder het juk te brengen, en door eenen enkelen veldslag had het zich van zijne boeien ontslagen!
Naauwelijks was EDUARD te Londen aangekomen, of hij verzamelde een machtig leger, en trok te veld tegen hen, aan welke zijn gekrenkte hoogen den naam van oproerlingen gaf.
Zoo lang het gevaar dringend was, en de Engelschen nog in het hart des lands verkeerden, hadden de Schotsche edelen het gezag van den grooten WALLACE geëerbiedigd; maar naar mate hunne vrees bedaarde, rezen ook hunne vuige hartstogten op; zij schaamden zich den redder van Schotland te gehoorzamen, alleen omdat hij niet uit hunnen stand was geboren, en weigerden hem tegen den vijand te volgen.
WALLACE echter wendde zich tot het volk, en vele bergbewoners schaarden zich onder zijne vanden. Overtuigd, dat, hoezeer zijn leger voor dat van EDUARD, in getal, wapenen en krijgstuut onderdeed, de terugtocht den val van Schotland na zich zoude slepen, besloot hij den Koning van Engeland te ontmoeten en de beide legers ontmoetten elkander weldra in de nabijheid van Falkirk, op den 22 Julij 1298.
Geheel verschillend was beider voorkomen: dat van EDUARD bestond uit een geheel adel en ridderschap des Rijks, op sterke, zware Normandische paarden gezeten, en was door die geduchte boogschutters geflankeerd, welke, twaalf pijlen in hunnen koker dragende, te rgt beweerden, dat het leven van twaalf Schotten aan hunnen gordel hing. Het leger van WALLACE bestond daarentegen uit ter nauwer nood vijf honderd man ruiters en

eenige boogschutters, onder de bevelen van sir JOHN STEWART; de overigen waren bergbewoners, door lederen wapenrustingen slecht beveiligd, en welke zeer ineengedrongen voortrukkende, een beweegbaar woud van speren vertoonden.
De Koning van Engeland gaf het sein tot den aanval, en de beslissende strijd begon.
De zware Engelse ruiters zette zich in beweging, gelijk aan eene rots stortende in een meer, en stunte tegen de lichte speren der Schotten. Vele manschappen vielen; want de gewonde paarden wierpen hunne rijders ter aarde, welke, door hunne zware wapenrustingen verhandeld, om weder op te staan, bijna alle afgemaakt werden. Maar de Schotsche ruiters, in plaats van het voetvolk, dat zich zoo dapper verdedde, te hulp te komen, vloed van het slagveld, en liet een' der vleugels onbeschermd.
Terstond deed EDUARD zijne boogschutters oprukken, welke, de aanvallen der ruiters niet meer te duchten hebben le, op eenen korten afstand konden naderen, en met eene zekere hand ongestraft hun doel treffen. WALLACE gaf terstond bevel aan zijne boogschutters, om den Engelschen het hoofd te bieden; maar het paard van sir JOHN STEWART, hun' aanvoerder, toevallig struikelende, wierp zijnen berijder over den kop, en deze gaf terstond daarop den geest. De boogschutters, van hunnen aanvoerder beroofd, streden echter dapper, maar stelden zich zonder beleid aan 's vijands pijlen bloot, en werden alle omgebracht.
EDUARD, bemerkende, dat door de hagelbui van pijlen eenige verwarring in de Schotsche geleiden was ontstaan, stelde zich aan het hoofd van eenige dapperen, deed eenen vloodenden aanval, en opende zich eenen doortogt tot in het hart van het Schotsche leger, hetwelk, onmagtig om verdere wederstand te bieden, de vlucht nam. Sir JOHN GRAHAM, de vriend en medgezel van WALLACE, vond hier den dood.
WALLACE streed wanhopig, en bleef een der laatsten op het slagveld. Eindelijk, door de duisternis begunstigd, nam hij de wijk in een naburig woud, waar hij, in de takken van eenen eik verborgen, den nacht doorbragt.

Ofschoon door den adel verraden, wanhoopde WALLACE echter niet aan de redding van zijn vaderland; en, terwijl de aanzienlijken, op eigen gezag en door hunne bijzondere middelen, den oorlog bleven voeren, of zich onderwierpen, de belangen van Schotland aan de hunne opofferende, werd WALLACE van berg tot berg, van woud tot woud opgespoord en vervolgd, de vrijheid van Schotland, even als ENEAS de goden van Troje, niet zich voerende. Overal, waar hij zich bevond, klopte nog het hart des vaderlands, dat elders geheel ontzield en magteloos scheen.
Zeven jaren bleef WALLACE, hoochdenig ook van hulp verstoken, de geesl van EDUARD'S rust, die niet geloofde Schotland in zijne magt te hebben, zoo lang WALLACE nog ademde.
Men loofde de grootste beloningen uit, dengene, die hem zoude uitleveren, en het goud deed eenen verrader ontstaan.
Eens, dat WALLACE in het kasteel van Robroyston, alwaar hij niet dan vrienden dacht te hebben, het middagmaal gebruikte, gaf zekere sir JOHN MENTEITH eenen wenk, waarop de twee gasten, die zich rechts en links van WALLACE bevonden, hem elk bij eenen arm vattenden, terwijl twee achter hem staande bedienden hem met een touw vastbonden, zoodat alle tegenstand onmogelijk was.
De edele krijtman, dien verraad alleen had kunnen overwinnen, werd den wreeden EDUARD overgeleverd, welke hem, door eene bittere scherps, den schiedel met eene lauwerkrans versierd, voor zijne regters deed verschijnen. De uitslag kon niet twijfelachtig zijn.
WALLACE, ter dood veroordeeld, werd smadelijk op eene horde ter straf-oefening-plaats gesleept en onthalsd. Zijn lijk werd gevierendeeld en elk gedeelte van hetzelfde op de Londensche Brug ten toon gesteld.
Maar slechts voor eenen korten tijd bleef Schotland aan EDUARD'S heerschappij onderworpen; het bloed van WALLACE was de grondslag der onafhaakelijkheid van dit Rijk, hetwelk eerst drie eeuwen daarna door regt van troonopvolging, onder JACOBUS I, aan de heerschappij der Engelsche kroon werd onderworpen.

dit te weigeren zou men tegen het beginsel handelen, dat de misdrijven zoo veel mogelijk in hunnen aard moeten worden gestraft, en tevens eene ongelijkheid in de maatschappij te weeg brengen; de hoogere en lagere ambtenaren, wanneer zij in hunne functien ontrouw gepleegd hebben, aan geheele afzetting bloot, en ook de krijgslieden worden in bepaalde gevallen ongeschikt verklaard om den lande te dienen.

Z. Exc. de minister van Justitie geeft te kennen, dat hij in de hoofdzaak beaamt, wat door den spreker uit Holland, die tevens lid is van de commissie voor de wetgeving, is aangevoerd, blijkbaar hij er bij moet wege, dat zijne denkwijze omtrent het stelsel van straffen nog dezelfde is als vóór twintig jaren.

Men gaat daarna tot de hoofdelijke stemming over, en de wet, houdende Titel II van het Strafwetboek, wordt daarbij, met 34 tegen 19 stemmen aangenomen. — Tegen hebben gestemd de heeren Schimmelpenninck, Tromp, Weijdaens, Verwey-Mejan, van Nagell, Kniphorst, Bruce, Vijfhuis, van Akersloot, van Dam, Brongers, de la Court, Gouverneur, Sandberg, van Aach van Wijk, Romme, Gvers, Luyben en Luzac.

Achtervolgend worden de vijf volgende wetten, inhoudende Titel III van het strafwetboek, van poging tot misdrijf; Titel IV, van deelname en medelictigheid aan misdrijf; Titel V, van toerekening van misdrijf; Titel VI, van de straffen wegens herhaling van misdaden en van misdrijven; en Titel VII, van herstelling van veroordeelden of rehabilitatie, met algemeene stemmen aangenomen.

Alleen over Titel V heeft nog eene woordenwisseling plaats gehad. De heer Hooft kan zich met dit ontwerp niet vereenigen. Hij doet wel hulde aan het aangenomen beginsel, dat jeugdige misdadigers niet naar de volle gestrengheid der wet zullen worden gestraft, maar meent, dat men in de toepassing van dit prijswaardige beginsel te ver is gegaan, en in zekeren zin aan de Nederlandsche jeugd eene soort van straffeloosheid geschonken heeft. Wel heeft men willen zorgen, dat dezelve niet geheel zonder toezigt in de Maatschappij zou rondzwerven; maar hij acht te dien aanzien voorgestelde voorzorgen deels onuitvoerbaar, deels niet aan het oogmerk voldoende; hij vreest, dat de bepalingen dezer wet de politie en de openbare aanklagers vele overtrofingen van jonge lieden zullen doen door de vingers zien; dat dit op de zedelijkheid der jeugd eenen nadeligen invloed zal hebben, en de Maatschappij, die nu reeds zoo veel overlast van de baldadigheid der jonge lieden lijdt, daarvan de groote nadeelen zal ondervinden. Naar zijn inzien, behoorde aan den regter wel de vrijheid gegeven te worden, om, uit aanmerking van de jonge jaren der misdadigers, aan dezelve eene verligting van straf te schenken, maar was het hoogst gevaarlijk voor de Maatschappij, ten deze een positieven grondregel aan den regter voor te schrijven.

De heeren van Rappard en de Jonge van Campens Nieuwland hebben de bepaling verdedigd, en, onder anderen, aangevoerd, dat zij het heilrijk gevolg zal hebben, om te beletten, dat nooit aan misdadigers van tusschen de 16 en 18 jaren het leven zal kunnen worden benomen, en dat in art. 5 en 6 van het wets ontwerp alleen van door jeugdige kinderen gepleegde misdaden en wanbedrijven, maar geenszins van overtredingen, en dus niet van strafschendingen, gesproken wordt.

Nog is door de Kamer omtrent een door den heer Warin aangeboden boekwerkje, getiteld: *Gedachten en Schetsen*, het gewoone besluit genomen.

De volgende zitting, waarin over de Grondwet zal worden gehandeld, is op Dinsdag, des voormiddags ten 11 ure, bepaald.

AMSTERDAM 2 Junij. Uit Antwerpen wordt ons, door onzen gewonen correspondent, onder dagteekening van den 1 dezer, het hierna volgende gemeld:

«Het is reeds een' geruimen tijd, sinds ik u het laatst eenige tijding gaf omtrent den gang der onderhandelingen, waarmede de Belgische en de Nederlandsche commissarissen zich alhier aanhoudend onledig houden.

«Gelijkelijk gaan die onderhandelingen voort, en men zou reeds verder gevorderd zijn van den eenen kant, indien de commissie aan de Belgische zijde met het daarin, door het afsterven van twee commissarissen, en het verplaatsen van eenen derden, onbrekend getal leden was aangevuld, hetwelk met elken dag wordt te gemoet gezien, terwijl het bij de ophanden zijnde benoeming van eenen gouverneur, blijkbaar zal, of deze de plaats van den heer Rogier in de commissie zal betreden, dan wel, of aan het oudste aanwezig Belgisch lid het voorzitterschap zal worden opgedragen.

«Men meent overigens, volgens onderhandelde berichten, waarop met eenig vertrouwen kan worden afgerekend, te weten, dat de onderhandelingen der aangelegenheden derzelver alloop nagenoeg hebben bereikt, en dat men alle hoop voedt, dat men het bij het werpen van eenen blik op de goede verstandhouding, die onafgebroken tusschen de vereenigde commissarissen blijft heerschen, eene billijke schikking over alle de overige reeds in onderhandeling gebrachte of nog te brengen onderwerpen zal treffen, waardoor ongetwijfeld de belangen der beide partijen zullen bevorderd worden.

«Het blijft bij voortdurend een raadsel, wie de toekomstige gouverneur zijn zal. Het schijnt, dat men het tot nog toe over de keuze van den persoon niet eens kan worden.»

— Reschid-Pacha heeft den 11 dezer te Constantinopel, ter eere van den aartsbischop Frederik en Z. K. H. den prins Hendrik der Nederlanden, een schitterend feestmaal gegeven, waarbij alle hoge ambtenaren genoodigd waren. Vervolgens heeft er bij den Oostenrijkschen internuncius, baron von Sturmer, ter eere van gezegde hoogte personaadjen, een luisterrijk bal plaats gehad.

— Volgens berichten uit Berlijn van den 29 der vorige maand, begon de toestand des Konings van Pruisen, eene gunstiger wending te nemen, en men vleide zich met de hoop op het herstel van Z. N.

— Men verneemt, dat de pleidooiden in de zaak van het Amortisatie-Syndicaat tegen de Maatschappij van Volksvrij, welke alhier zullen worden gehouden, bepaald zijn op Dinsdag en Woensdag, 16 en 17 Junij aanstaande.

— In de fabriek van den heer C. Verveer alhier, is een begin gemaakt met den aanbouw van eenen ijzeren stoomboot en daartoe behoorende werktuigen voor rekening der nieuwe opgerigte maatschappij voor de vaart naar Rotterdam naar Antwerpen.

— Men schrijft ons, dat dezer dagen zijn benoemd: Tot adjudant van den

generaal-majoor de Passon, provinciale commandant van Utrecht, de 2de luit. A. P. F. de Seyf, van de 5de afd. inf., tot dusverre adjudant van den generaal-majoor de Murali; tot adjudant van den generaal-majoor Murali, provinciale commandant van Noord-Brabant, de kapitein M. Biemans van de 5de afd. inf.; tot adjudant van den kolonel graaf Dumonceau, in zijne betrekking van commandant der brigade ligte kavallerie, de 1ste luitenant P. H. Marcella, van het regiment huzaren n°. 6; terwijl, op het door hem daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag is verleend aan den 1sten luitenant E. H. K. graaf van Bylandt, van het regiment lancers n°. 10, uit zijne betrekking van adjudant bij den generaal-majoor baron de Passon.

— Uit Berlijn meldt men, dat Z. K. H. de kroonprins van Pruisen het protestant van een genootschap heeft aanvaard, welks doel is, om voor den beroemden sterrekundige Nicolaas Copernicus, die het ware planeetstelsel heeft ontdekt, in zijne geboortestad Thorn, een gedenksteen zijner waardig op te richten, tot welk einde, zoo wel binnen- als buitenlandsche bijdragen zullen worden ingezameld, en van welk genootschap wij de vestiging reeds in ons nummer van 23 April, n°. 758, hebben gemeld.

«GRAVENHAGE 1 Junij. Naar men verneemt, zou de Regering voornemens zijn, na de afdoening der aangehangige onderwerpen, betreffende de grondwet en het Syndicaat, de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal, te sluiten. Ingeval van aanneming der onderwerpen tot wijziging der grondwet, ziet men eene buitengewone vergadering der Staten-Generaal tegen het einde van Julij of het begin van Augustus, te gemoet, zullende de Tweede Kamer aldan in dubbelen getale bijeen komen.

— Bij besluit van Z. Exc. den heer staatsraad, gouverneur van Zuid-Holland, is de heer F. J. Behr, commissaris van politie te 's Gravenhage, benoemd tot substraat-strandvonder te Scheveningen, en zulks in de plaats van wijlen den heer C. Varkevisser.

— Men verzekert, dat aanstaanden Vrijdag den 5 Junij, zowel de zee als de binnen- of huisbaden, te Scheveningen zullen worden geopend.

— Naar men verneemt, is door de raadkamer van het provinciale hof van Holland naar de openbare terechtzitting van hetzelfde hof verwezen Joh. van Baarle, oud 36 jaren, molenaarsknecht, geboren te Kralingen, laatste-lijk te Delfshaven gewoond hebbende, ter zake van poging tot moedwilligen doodslag. Men zal zich herinneren, dat beschuldigde in den avond van 16 Februarij l.l. zijne huisvrouw, Jacoba Boele, getrokken heeft in eene sloot, aan den weg tusschen Rotterdam en Delfshaven, en haar verscheidene reizen met het hoofd onder water heeft gedompeld, met het doel, om haar van het leven te beroven, en in dat opzet alleen is verhinderd door eenige personen van een' aldaar voorbijrijdenden wagen. Die de vrouw ontzet en uit het water geholpen hebben. Deze zaak zal zoo eerlang voor het provinciaal hof alhier dienen.

ROTTERDAM 1 Junij. Uit Geertruidenberg schrijft men, dat Vrijdag, in den zoogenaamden Waerd, aan den Koekoek, onder de gemeente Drummen, een droevig ongeluk plaats gehad heeft. Veertien landarbeiders, zich in den namiddag naar het hooiland willende begeven, trof het ongeluk, dat de schuit, waarmede zij overvoeren, in het midden der vaart omsloeg. De in de nabijheid zijnde schippers stelden alle middelen in het werk, om de ongelukkigen te redden, doch zij zaggen hunne menschlievende pogingen slechts ten aanzien van tien der drenkelingen met een gelukkig gevolg bekroond, terwijl de vier overigen niet konden gered worden, en hunnen dood in het water vonden.

— Zaterdag zijn te Maassluis, aan de werf van den heer K. van der Hoog aldaar, de stevens gerigt van de stoomboot, genaamd *Laurens Koster*, zijnde de eerste voor de nieuwe stoomvaart onderneming van Rotterdam op Antwerpen en Terneuzen.

BRUSSEL 1 Junij. Heden is van hier naar Bergen op Zoom vertrokken, de 7de compagnie van het 6de bataillon artillerie nationale militie, onder het bevel van den kapitein Merck.

BELGIE.

BRUSSEL 1 Junij. Bij de Kamer der Vertegenwoordigers zijn ingekomen 214 verzoekschriften uit even zoo vele gemeenten, waarbij wordt verlangd, dat de gemeentelijke en provinciale aangelegenheden in de Vlaamsche taal zullen worden behandeld. De Kamer heeft zonder verdere beraadslagingen besloten alle deze stukken, die van duizenden handteekeningen voorzien waren, naar het ministerie te verzenden.

— Heden middag is H. M. de Koningin der Franschen op het kasteel te Laeken aangekomen. De hertog en hertogin van Nemours worden in den loop van den avond insgelijks aldaar verwacht.

— Alhier te lande is eene inschrijving geopend tot het oprigten van een standbeeld te paard, ter eere van Napoleon, en men merkt op, dat een der Katholieke dagbladen, het *Journal des Flandres*, daarvan het voorbeeld heeft gegeven.

— Men spreekt van de benoeming van eenen Belgischen gezant of gevolmagtigd minister aan het hof van Petersburg. Men zegt, dat Keizer Nikolaas aan ons kabinet, door tusschenkomst van een' der Noordsche aquereinen, zijn voornemen heeft te kennen gegeven, om ten spoedigste met België de regelmatige betrekkingen aan te knopen, waartoe het tractaat van 19 April 1839 aanleiding geeft. Aan de voorbereidende schikkingen tot deze nieuwe zending wordt toegesproken, dat de heer Nothomb zoo draalt met naar zijnen post als Belgisch gezant bij de Duitsche Bondsvergadering te vertrekken.

— Het paard, hetwelk den Prins van Oranje in den slag van Waterloo gediend heeft, bij de omwenteling van 1830 in handen der revolutionairen gevallen, en door deze bestemd was om de vuilnisbak te trekken, maar door eene vereeniging van aan het huis van Oranje trouw gebleven personen weder ingekocht, en steeds in groote waarde gehouden, was, is thans in den onderdom van 33 jaren en 7 maanden gestorven.

FRANKRIJK.

PARIS 31 Mei. De minister van Binnenlandsche Zaken, de heer de Remusat, heeft in de zitting, gisteren door de Kamer der Pairs gehouden,

wordt gesloten, en de minister van het keizerrijk bevindt zich alken met LODEWIJK XVIII.

«Neem plaats, mijnheer de hertog.» — «Sire, mijn pligt is (m voor Uwe Majesteit overind te blijven staan.)» — «Neem plaats, ik heb er zulks.» — «Sire, de eerbied...» — «Ga zitten, zeg ik u, wij hebben lang te samen te spreken.»

De hertog gehoorzaamt, en wacht in eene eerbiedige houding, dat het den vorst behage het onderhoud te bejinnen.

«Gij zijt, mijnheer de hertog, langen tijd minister der politie van BONAPARTE geweest?»

«Sire, Z. M. de Keizer NAPOLEON had mij de eer aangedaan mij met eenen hoogen post te bekleeden.»

«Verre van mij de gedachte om uwe trouw te laken; ik eer de goetrouwe dienaar. Maar Frankrijk is weder in het bezit van zijne wettige vorsten; gij zijt thans mijn onderdaan, hertog, en uit dien hoofde beger ik, dat gij mij eene hoogst gewichtige dienst zult bewijzen.»

«Uwe Majesteit stelle mijne trouw op de proef.»

«Bedenk wel, dat uw antwoord op de vraag, die ik u doen zal, oprecht behoort te zijn.»

«Ik wacht op uwe bevelen, Sire.»

«Het ongeluk der vorsten is, hertog, om, zoowel in voor- als in tegenwoord, van verraders omringd te zijn.»

«Sire, ik zie niet in, hoe...»

«Ik voel eene twijfel, dien gij alleen in zekerheid kunt veranderen, en verzoek u nogmaals om de grootste oprechtheid aan den dag te leggen.»

«Ik zweer het u, Sire.»

«Ik heb besloten, dat gij niet uit mijn kabinet zoudt gaan, alvorens mij den ellendige te hebben bekend gemaakt, die zijnen ongelukkigen Koning, in Engeland gebannen, verried, en briefwisseling met u hield.»

«Sire, ik was verre van deze vraag te verwachten,» antwoordde de oud-minister der keizerlijke politie, doodsbekend wordende.

«Welnu, mijnheer de hertog, de Koning verbeidt uw antwoord.»

«Het doet mij innig leed, Uwe Majesteit hierop niet te kunnen antwo-

den, maar de eer maakt mij het zwijgen tot eenen duren pligt.»

«De nacht verberft goeden raad, hertog; morgen zult gij weder hier

«Waar, zoo als men weet, het ontwerp van conversie is verwe- nog het reeds door de Afgevaardigden toegestemde wetsontwerp- lijk het gebeente van Napoleon ingediend, en bij die gelegenheden, te kennen gegeven, dat, zoo het naderhand mocht b- het aangevraagde miljoen niet genegeeraam was, de regering nader crediet zou voorstellen.

SPANJE.

MADRID 24 Mei. Heden hebben de Cortes zich met de behan- vorstellen, betrekkelijk eene nieuwe uitgifte van 500 miljoen re- gehouden. De heer Correas heeft zich het eerst ten voordeele van- stel van de minderheid der commissie verklaard, omdat daarbij- gouvernement slechts hetgeen hetzelfde heeft voorgedragen wordt to- en bij die gelegenheid het gevoelen geuit, dat het nederleggen gedeelte der som in de bank 'San Fernando niet als een bewijs- tronen tegen de regering moet beschouwd worden, daar het al- gevolg is van den moeilijken toestand, waarin het land verke- een korta woordenwisseling, waaraan ook de minister van Financ- nam, die, onder anderen, te kennen gaf, dat, hoe noodlottig h- van geanticipeerde betalingen aan de schatkist ook zijn moge, echter als het enig mogelijke te achten was om in de behoeften oogenblik te voorzien, is de vergadering tot de stemming over h- des ontwerps overgegaan, en is hetzelfde, met 66 tegen 30 stemm- genomen; waarna de Cortes de behandeling der bijzondere artikelen aangevangen.

TURKIJE.

CONSTANTINOPOL 13 Mei. De Seraskier Halil-Pacha, schoonbro- den Sultan, aan wien het ministerie van Oorlog tegelijkertijd is toever- is van zijnen post ontzet. Men beschuldigt hem, dat hij in zijne- dige inzichten in den geest van Frankrijk handelde, en met de Sult- ter ten voordeele van eene directe schikking met Mehemed-Ali, en d- de gevoelens van den grootvizier Chosrew-Pacha, intrigueerde. De- neur van Janina, Mustapha Nieri-Pacha, is tot zijn opvolger benoe-

STADSNIJEUWS.

Burgemeester en Wethouders dezer Stad hebben ter kennis der be- benden bebragt, dat de Commissie van Onderzoek voor de Schutte- Stad, ter beoordeeling van de Inpesschevenen voor de Schuttenlijke- die bij de vorige Ligtigen voorwaardelijk zijn vrijgesteld, en gehoe- op of na primo Januarij des jaars 1806, alzoo in dit jaar op de- voorkomen, hare Zittingen zal houden in het Locaal der Milit- Handboogstraet, op den 2, 4, 5 en 10 dezer maand Junij, en de- volge de bepalingen der Wet, de zoodanigen, welke aldaar afwe- ven, zullen worden aangemerkt als tot de dienst geschikt.

Burgemeester en Wethouders dezer Stad hebben te kennen gege- delijsten, zoo van personen, die bevoegd zijn hier ter Stede het stem- te oefenen, als van die, welke alhier tot kiezers kunnen worden be- gedurende de maanden Junij en Juli aanstaande, dagelijks, den Zon- gezonderd, van des voormiddags 10 tot des namiddags 2 ure, ter- gelegd, ter Secretarie dezer Stad, in te gaan op den Voorburgwal- huis n°. 27, ten einde den belanghebbenden gelegenheid te geven, v- aanzien dier lijsten, zoodanige bijwendingen of verbeteringen, met de- bewijzen, over te leggen of aanmerkingen mede te deelen, als kunne- ken om de misstellingen of weglatingen, die zich in dezelve thans- vinden, behoorlijk te doen verbeterstellen.

De Criminele Regtbank in Holland heeft gisteren Johannes v- Berg schuldig verklaard aan moedwillige verwonding, waardoor voor- wonds eene ziekte en ongeschiktheid tot persoonlijken arbeid is o- gedurende langer dan twintig dagen, en welke verwonding gepleegd- voorbedachten rade, en hem dienvolgens veroordeeld tot geveeling- jaar confinement in een rasp- of tuchthuis, alsmede in de kosten; e- Cornelis Hansen schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd jegens e- fabriek van zijnen meester, tijdens hij op deselve voor loon werkzaam- en hem dienvolgens veroordeeld tot een jaar correctionele gevangenis- mede in de kosten.

De Criminele Regtbank in Holland heeft heden Stephan Duitge- Jan Christoffel Nuboud schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd bij- door meer dan een persoon, jegens en op het pakhuis van hinnen en- tijdens zij bij denzelven voor loon in dienst waren, en dienvolgens- deeld ieder tot twee jaar correctionele gevangenis, alsmede in sol- de kosten.

Aangekomen en gelogeed in den Doelen, Doelenstraat: de kap- Eng. dienst A. L. Simpson.

In het Hof der Nederlanden, Doelenstraat: de baron van W- Rengers, raadshier in den Hoogen Raad, en de Russisch Keizerlijke- Stremouchoff.

180ste KON. NED. LOTERII.

Trekking der Vijfde Klasse, Maandag 1 Junij.
1ste Lijst: N°. 902 eene premie van f 1.250; N°. 5920 een p- f 1.500; N°. 13871 een dito van f 1.000. 2de Lijst: N°. 90- prijs van f 500.

GETROUWD. 29 Mei. A. M. H. Schepman en A. G. Wassenaar- Te Ruhrort, 30 Mei. W. Cornner, van Rotterdam, en L. Stein.

BEVALLEN. 30 Mei. M. Moll, geb. Blankert, Z. — 31 Mei. B- Robij, geb. Zeilinger, D. — C. H. Braskamp, geb. van Velsen, M. A. Koster, geb. Heike, Z. — 1 Junij. A. Müller, geb. Kense, M. A. Ten Broecke Hoekstra, geb. van Tyen, D. — A. M. Har- geb. Knoevink, Z.

ANECOTE, BETREFFENDE LODEWIJK XVIII.

De aanhangers der BOUDBONS hadden, na de zoogenaamde honderd da- en de vrienden van NAPOLEON aan het hof der *Tuilerien* vervangen.

Een talrijk gezelschap uit misnoegde Keizersgezinden bestaande, was in de zalen van den hertog VAN R. vereenigd. Het gesprek liep over hunne verwijdering van het hof en de weinige hoop, die er bestond, om tusschen den ouden en den nieuwen adel eene verbroedering te bewerkten. Eensklaps opent zich de dubbele deur van de zaal, en een kamerdienaar reept met eene daverende stem: *In naam des Konings!*

Elk staat op, en beschouwt als eenen hoodschapper van vree en verzoening den kamerdeurwaarder (huissier de la Chambre) van LODEWIJK XVIII, die den hertog nadert en hem eenen brief met het Koninklijk wapen verze- geld ter hand stelt. Hij verbreekt het zegel, en leest zijnen gansen, om hem gegroepd, het volgende voor:

«De Koning zal morgen na de mis den hertog VAN R. ontvangen. (Get.) LODEWIJK.»

Na het vertrek van den bode, verdiepte men zich in allerlei gissingen omtrent deze eerste opening van het hof, en scheidde laat in den nacht, na overeengekomen te zijn den volgenden avond te vergaderen, om den uitslag der gewichtige bijeenkomst te vernemen.

De hertog liet zich des morgens een exemplaar der *Oden VON HORATIIUS* brengen, welke hij met aandacht doorleefte, wetende, dat de Monarch hierin doorkneed was, en dat derzelver bestudering zijn geliefkoosd tijdverdrift uitmaakte. Voorts beval hij zijnen kamerdienaar in zijn kapsel de poeder niet te bespelen, en het in een vorm van *aile de pigeon*, toen onder de onder- wetsche edellieden in zwang, te geven.

Toen de hertog VAN R., eerste minister des Keizers, de zalen der *Tuilerien* doorging, verwelkomde hem een zwerm hovelingen met diepe buigingen, hem eerbiedig den doortog vrij latende. Thans scheen men ter natuurwoud zijne tegenwoordigheid te bemerken, en met moeite drong hij door de menigte geborduurde rikken, alvorens 's Konings vertrek te bereiken.

Men droet hem aan. De Koning geeft eenen wenk aan de heeren BLACAS, LONETTES en D'AMBRUGAU, die zich glimlachend verwijderen. De deur

Handelberigten.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

MAANDELIJSCH OVERZICHT.

ROTTERDAM, 1 Junij.

SUIKER (Ruwe). De gesteldheid der markt bleef in eene flauwe stemming, en de omzettingen waren hoogst onbeduidend, bepalende zich bij 215 vaten West-Indische van f 26 à 28, 1,343 kranjans en 124 vaten tot onbekend gebleven prijzen; onze voorraad op heden is belangrijk minder dan het vorige jaar op hetzelfde tijdstip, bestaande in 257 vaten West-Indische, 19,786 kanassers Java en 195 kisten blond Havana, te samen 4,470,000 Ned. G.; dagelijks worden inruisschen aanzienlijk toevoeren te gemoet gezien; ingevoerd van 1 Jan. tot 31 Mei, 1,337 vaten West-Indische, 28,608 kanassers, 281 kisten wit, 45 dito blond Havana, en 499 balen diverse soorten, te samen 7,095,000 Ned. G. Geraffineerd. Wat daarvan gereed voorkwam, vond tot de onderstaande prijzen gereede kopers, als: 2de soort 3 G. Melis van f 85 à 40, 3de soort f 84 à 35, Lompen f 83 à 26, basterd soorten staant zeer laag, en worden gemoteerd f 19 à 42.

KOFFIJ. Oost-Indische eerste handelsafdeelingen vonden, wegens gebrek aan dispoibele partijen, geene plaats, en de omzettingen in de tweede hand waren ook niet noemenswaardig, bepalende dezelve zich enkel bij kleinigheden, ter bestrijding voor dadelijke behoefte, moettende men alsdan voor ordinaris groenachtig 28½ à 29, ordinaris en mooi groen 29 à 30, fijn groen 33½ à 34 c. besteden; Sumatra koopt men van 24½ à 25 c.; variatie wordt voortdurend in de prijzen niet verwacht; onze voorraad is thans 61,200 balen en 1,110 vaten; ingevoerd 12,600 balen en 400 vaten. West-Indisch, Brazil; hiervan werden 3,920 balen goed ordinaris à kleinrig van 26½ à 28 c.; en van St. Domingo 580 balen ordinaris à goed ordinaris van 26 à 27 c. entr. afgedaan; van de eerste soort zijn wij zonder voorraad, en wordt naar nieuwe toevoeren sterk verlangd; van de laatste bestaat onze voorraad ook slechts in 1,600 balen.

TABAK (Maryland). De prijzen hielden zich zeer goed staande, en de verkoopen uit de eerste hand waren vrij belangrijk, bedragende 782 vaten; daarentegen werden 830 vaten ingevoerd, waardoor onze voorraad op heden 2,297 vaten groot is; de verdere loop van dit blad zal veel van de hoeveelheid der verwacht wordende toevoeren afhangen; mochten dezelve kort na elkaar volgen, of te gelijk aan de markt gebracht worden, alsdan zoude eene kortstondige kleine verlagting plaats kunnen grijpen, welke echter, door de uitgespuitheld der markten, van geen langdurig zijn zal. Virginia; hiervan kregen wij eenen directen aanvoer van 405 vaten, waaronder zeer goede kwaliteiten, en waardoor het daarvan aan de markt gebrachte gedeelte, te zamen ruim 200 vaten, tot zeer goede prijzen van 22 à 31 c. gereede kopers vond, hetwelk waarschijnlijk hetzelfde geval zijn zal, als de andere helft te koop komt; verkocht 30 vaten, aangevoerd 405 vaten en in voorraad op heden 405 vaten. Kentucky geheel zonder voorraad; reikhalzend wordt naar toevoeren verlangd; verkocht 57 vaten, waarvan de bestede prijs niet bekend werd. Varinas, Portorico en Java zonder voorraad in de eerste hand; daarentegen was in de tweede hand genoegzaam voorzien, om de inkomende orders tot matige prijzen te volvoeren. (Het vervolg hierna.)

HAMBURG, 29 Mei.

KOFFIJ. In dit artikel vond deze week eene vrij levendige handel plaats; de verkoopen bestonden uit: 2,600 zakken Brazil tot 4½ à 5½, 2,200 zakken Domingo tot 4½ à 5½, 130/m G. Portorico tot 5 à 6½, 1,500 zakken Laguna tot 5 à 6½, 190 vaten Cuba tot 7 à 8½, en 209 zakken Havana tot 5 à 5½ geh. De tegenwoordige voorraad bedraagt ongeveer 16½ miljoen G.; dat is circa 1 miljoen G. meer dan het vorige jaar op hetzelfde tijdstip.

SUIKER. De fijne blonde Havana soorten blijven alleen tot onveranderde prijzen gevraagd; de mooie witte kwaliteit ontbreekt; de eenigste handel bestond in 3 à 400 kisten witte en bruine Bahia tot de prijzen der notering. Vreemde geraffineerde blijft moeilijk te plaatsen; men heeft reeds goede Melis tot 6½ à 6½ gr. verkocht.

SPECERIJEN zonder verandering, en met weinig handel; Oost-Indische ligte Pepper geldt 4½ à 4½ sch.

RIJST, vrijhandel, met kleine verkoopen voor de consumtie, in de verschillende soorten.

TABAK. Uit de hand verkocht: 17 ser. Havana à 20 sch. In veiling: 547 pakk. Portorico tot 4 à 5½, en 752 ser. Cuba tot 7½ à 10½ sch. Aangekomen: 547 pakk. Portorico, 80 ser. Cuba, en 27 ser. Domingo.

KATOEN. In deze week zijn allenlijk 472 pakk. Noord-Americaansche zonder prijsverandering verkocht geworden. De toevoeren bestaan uit: 100 pakk. van Calcutta, 215 van Charleston, 79 van St. Thomas, en 800 pakk. van Londen en Liverpool.

TRAAN. Voor eene partij Zuidzee op de plaats heeft men 36 M. bekomen, en verlaagt men nu 37 M. Ro.

RAAPOLIE was deze week iets stiller; constant 23½, Junij 23 M.

TALK. Hiervoor was weinig vraag; de Hamburger is reeds tot 33½ à 34 Rr. gehaald.

POTASCH houdt zich vast: Kasan is tot 15 M. gevraagd.

METALLEN. In Spaansch Loué is iets tot 11 M. 8 sch. afgedaan, waartoe kooplot in de eigenaars handen vast op 11 M. 12 sch. Goslar overhandeld. Tin. Eene kleine partij Banca is à cont. tot 8½ sch. verkocht.

ANTWERPEN, 1 Junij.

SUIKER. 566 kisten blond Havana zijn tot f 16½ à f 16½ vreemde vlag afgedaan. 4,600 kisten zijn per Florence en Metamore van Havana aangebracht. 16,000 kisten Lompen en Melis zijn ter verzending gekocht.

MEERKAP. 20 vaten van 1883 zijn tot niet bekend geworden prijs verkocht.

ROTTERDAM, 1 Junij.

RIJST. Heden werden 30 vaten en 130 balen Engelsch gepelde Carolina tot eenen onbekenden prijs verhandeld.

ROZIJN. 400 vaatjes zwart zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ROTTERDAM, 1 Junij.

Tarwe. In Zeeuwache soorten, bij kleinen aanvoer, prijshoudend, doch met weinig handel; de puikste partijen f 309, 318; de 123, 125, 127, 129 G. gewone kwaliteit f 280, 290, 300, 308. Rode Tarwe, f 3 lager, mede met zeer kleine vraag; 129, 130 G. Rijn f 318; 320; 131 G. puik Kleefche f 320; 120, 121, 132, 133 G. Bovenlandsche f 310, 320, 322, 327; 121 G. Hoogl. Kleefche f 338; naar kwaliteit; 128 G. nieuwe honte Kollingsh., bij eenige quantiteit, f 345, 350; 125 G. Jongs wibonte dito f 360; 135 G. Hoogl. Kleefche f 350.

Rogge, met kleinen handel, doch zonder prijsverandering; Zeeuwache f 6, 75; f 7½ Vlaamsche f 6, 50; f 6, 75, bij kleinigheden; 124 G. nieuwe Bovenl. f 195, 198; 121 G. Dantsiger f 182; 119 G. blanke Odessa f 166; 117, 118 G. Archangel f 182, 184; 116, 117, 118 G. Rijn f 184, 185; 119 G. nieuwe Liebau f 198.

Gerst traag; Zeeuwache winter en Zomer tot f 9 lager nog maar moeilijk te verkoopen; andere soorten vorige koers; 102, 103 G. Liebau f 157, 158; 159, 160; 102, 103 G. Windau f 160, 162, 163; 102 G. gedroogde Pommer f 150.

haver door de hooge prijzen met moeilijken handel; 87 G. fijne Vriessche f 138 verkocht.

Reukweide traag; Noord-Brab. f 196, 200; Holsteinsche f 185.

Erwten vorige prijzen; blaauwe f 8, 9, 10, naar kwaliteit; grauwe f 8, 11 verkocht; f 5, 6 tot Mesting; witte f 7, 8.

Bonen. Witte en bruine met kleinen handel; Walchersche witte f 10, 50, 11, 50; bruine f 7, 9, 11, 13, nominaal. Paardenboonen minder gevraagd, en daardoor f 3 lager. Duinenboonen stil.

Koolzaad scherp; Oostvriesch op 67 gehouden.

Lijnzaad hoog gehouden; 110 G. Lubeker f 285.

Hennepzaad op vorige prijzen.

ST. PETERSBURG, 23 Mei.

Puik Kubanka Tarwe geldt nominaal 31, 30 R. Ro. Voor Rogge ter coas. is 19½ R. geboden, en op 20 R. Ro. gehouden. Haver 12, 12½, en 14, 14½ R. Ro., naar kwaliteit. Lijnzaad blijft voortdurend gevraagd; eene partij Morshansky is gisteren tot 29 R. gekocht, en thans niet onder 29½, 30 R. Ro. te bekomen. Hennepolie, waarvan de aanvoer niet boven 5,000 vaten zal bedragen, die voor de plaat-elijke behoefte allen

benodigd is, komt voor de verstanding niet in aanmerking; de prijs is 11½ R. Ro.

BORDEAUX, 28 Mei.

Sedert eenige dagen is er vrij wat Rogge aangevoerd, waardoor de prijzen fr. 3,50 à fr. 4 per heet gedaald zijn; Inlandsche, die fr. 21 is geweest, wordt thans tot fr. 17 à fr. 17,50 gelaten, en Oostzeesche zou geen fr. 14 opbrengen. Mooie Tarwe daarentegen blijft prijshoudend, niet alleen hier, maar ook op onze naburige markten; eerste kwaliteit geldt fr. 24,50 à fr. 25 per heetol. Haver fr. 8,50 à fr. 9. Meel fr. 21,50.

ROUEN, 29 Mei.

Tarwe, weinig ter markt, is goed prijshoudend, en brengt van fr. 25,50 à fr. 26,50 per heet. op. Meel fr. 71 à fr. 72. Te Elbeuf, Neubourg en Bourg-Achard is Tarwe insgelijks prijshoudend.

Kunsten en Wetenschappen.

HET TOONEEL.

Het tooneelspel *Maria van Zweden en Christina van Finland*, hetwelk sedert eenige jaren niet was gezien, werd Zaterdag den 23 Mei weder ten tooneele gevoerd; doch met eenige bekoringen, die er geen nadeel aan hebben toegebracht. Wenschelijk is het, integendeel, dat men er nog meer in bekorte, want het stuk is ook nu nog te lang. Dit zou ook verholpen kunnen worden, indien sommige vertooners niet op iederen zin, ieder woord, iedere lettergreep eenen nadruk legden; waardoor eene gerektheid ontstaat, die hinderlijk is voor den aanschouwer, en het effect benadeelt.

Zeer verdienstelijk was het spel van de heeren Engelman en Peters. Ook de heer Roobol, de vertaler van het stuk, wiens verzijnde verdiensten wij altijd gereed zijn te erkennen, speelde zijne rol goed, en toonde haar volkomen te begrijpen; jammer echter zijne onduidelijke uitspraak! Het ware te wenschen, dat hij gehoor gaf aan den raad van allen, die het wel met hem meenen, en ijerig poogde, die uitspraak te verbeteren, hetwelk alsdan, bij eene gepaste aanwending van doelmattige middelen, zonder twijfel gelukken zoude. Mevr. Engelman speelde voortreffelijk; zij schetste de liefde der moeder, en de smart der echtgenoot zo natuurlijk en treffend, dat geen hart ongeroerd bleef, en zij van het opgetogen publiek eene regtmattige hulde ruimschoots verwierf.

Het tooneel werd, Woensdag daaraanvolgenden, gesloten, met de voorstelling van *Sylla*. Het talrijk opgekomen publiek getuigt van de voortdurende belangstelling in de uitvoering van het treurspel, eenmaal de roem van ons tooneel, doch thans, het is niet te ontkennen, diep gezonden.

Engelman was, vooral in het 4de en 5de bedrijf, uitmuntend, en toonde zich de waardige kweekeling van den grooten Snoek. De droom was vol waarheid en de afstand der dictatuur verheven en grootsch; beiden maakten eenen diepen indruk op den aanschouwer. Wij betreunden, dat eenige passages, door de laauwheid van sommige spelers volstrekt verloren gingen. De lamme wijze, waarop de dolkstoot in het 5de bedrijf werd afgewerd, bedierf dezen geheel coup de théâtre, die vroeger, zoo als dat behoort, ten sterkste uitkwam. Enkele acteurs hebben daarbij de onaangename gewoonte van ge stadige spuwen; — in het treurspel vooral is dat aanstootelijk. Ieder, die eenigzins weet van den welstand, dien het tooneel vordert, moest van zelve inzien, dat zulk eene gewoonte met de tragische waardigheid volstrekt onbestaanbaar is, en ook de beste uitvoering voor den oplettenden aanschouwer van alle uitwerking berooft.

In het algemeen kan men niet dikwijls genoeg aanmerken, dat velen der acteurs en actrices te veel op zich zelve studeeren; waardoor de samenwerking ontbreekt, die alleen het goede ensemble kan uitmaken. Onder een goed tooneelbestuur moet het ensemble niet afhangen van de vraag, of de acteurs en actrices elkander genegen of niet genegen zijn. Wie eene rol te vervullen heeft, moet niet blootstaan aan de kans, zijne treffendste momenten door een onverschillig of ongenegen medespeler bedorven te zien. Zoo ergens dan is bij het Amsterdamsch tooneelgezelschap een ervaren en welgeand regisseur nodig; met de magt bekleed, om alle de spelende personen te doen werken naar den eisch van het spel. Reeds meermalen is het gezegd, en zoelang in deze behoefte niet is voorzien, bestaat er weinig hoop op een goed geheel in de uitvoering van treurspelen.

De rolverdeling was, gelijk doorgaans, ook ditmaal allerzonderlingst. De heer Ever, die bekwaame treurspeler, was niet in het stuk; daarentegen was eene voorname rol gegeven aan den heer Walter, den Doylen. Ook de heer van Ollefen was niet op zijne plaats, en het is dan zijne schuld niet, als wij zeggen, dat hij ons niet heeft voldaan. Over het algemeen heeft deze heer, die in het tooneel- en blijspel dikwijls en te regt wordt toegejuicht, in zijne hending, gebaren, gang en toot, te weinig van het geen men in den treurspeler verwacht. Ditmaal liet ook zijn kappel, voor een Romein van hoogen stand, veel te wenschen over. Mevr. van Ollefen kweest zich loffelijk van hare taak, en zoude er gewis meer voldoening van gehad hebben, zoo niet, gelijk wij reeds aanmerkten, eenige harer gelukkigste momenten door anderen totaal waren bekorven. Ook de heer Peters had vele goede oogenblikken; bij eene vlijtige onafgebroken studie van rigtige declamatie, bij een ijerig styven naar waarheid, zien wij eene schoone toekomst voor hem te gemoet. De heer Walter, die, voor het eerst, zoo wij meenen, en tot algemeene verbazing, eene belangrijke rol in het treurspel vervulde, deed dit, zijne vreemdheid in het vak in aanmerking genomen, niet onverdienstelijk, en bewees, dat ook hij, willende studeren, en bovenal zich toeleggende op beschaving van toon en uitspraak, wel berekend is om in de tragedie genoegen te geven.

De slordigheid van sommige costumes getuigde van de nalatigheid, waarmede het treurspel tegenwoordig behandeld wordt, en de weinige talrijkheid van het Romeinsche volk deed het laatste tooneel veel van den indruk verliezen, dien het anders, bij het meesterlijk spel van den heer Engelman zou gemaakt hebben.

En daarmede is dan het tooneel gesloten, en...

Der kunst God, aan 't Y, met geestdrift aangebeten,

Zit nu, in 't heilig koor, drie maanden lang, alleen.

Indien het waar is, wat men zegt, dat de heer Engelman voor het aanstaande jaar niet weder is geëngageerd, zal het treurspel zijn krachtigsten steun hebben verloren, en de vertooning daarvan geheel achterwege dienen te blijven. Ook in den heer Walter, zoo deze mede niet geëngageerd wordt, zal het bestend niet talrijk, en wat de mannen betreft, niet zeer voortreffelijk opera-personeel, een zeer bruikbaar lid verliezen; want de heer Walter is goed muzikant, en heeft eene krachtige en heldere barytonstem, die, bij eene goede ontwikkeling, meer en meer zoude kunnen voldoen.

De vooruitzichten zijn dus niet gunstig. Wij hopen echter, dat alles zich nog ten beste zal schikken. Dat zal zeker gebeuren, als men aan de eene zijde de vorderingen niet te hoog oprijft, en aan den anderen kant bedenkt, dat de kunstenaar fatsoenlijk moet kunnen leven, indien hij zijne moeilijke taak behoorlijk vervullen zal.

Advertentiën.

(5970) De Heeren GEBROEDERS SICHEL berigten aan Belanghebbenden, dat zij dagelijks vooeren tot de Afgifte van NAPELSCH E COUPONS-BLADEN, waarvan de Talons tot en met den 23 Maat II. zijn ingeleverd.

(5971) J. FEIJJE, MAKELAAR, zal, op Zaterdag den 4den Julij 1840, des Middags ten 12 Ure, in het Logement Het Hof van Holland, te Muiden, in het openbaar, doot den Notaris A. B. ZUURE,

VERKOOPEN:

Nº. 1. Een kapitaal, bijzonder wel gelegen BOEREN-BRUIKER, genaamd MIJN GENOEGEN, met Huismanswoning, Stalling voor 50 stuks Paardvee, steenen Schuur met Wagenhuis, Stalling voor 4 Paarden, Parkstrak, Wagenboord, Zomerhuis, zes roeden Hoofberg, Moestuin, en de achter en ter zijde gelegen WEI- en BOOILANDEN, groot circa 27 bunders, aan de rivier den Amstel nabij Ouderkerk, tegenover de 1,600 oude roeden van Amsterdam, in den Groot-Duivendrechtchen Polder, N. 167.

Nº. 2. Zes Kampen extra best wel tegemaakt WEI- en BOOILAND, groot bijna 9 Bunders, naast en ter zijde het Perceel N. 1; breeder bij Billetten omschreven.

De Bewijzen van Eigendom en de Veileordicijnen zijn vier dagen herorens te zien, ten Kantore van gemelden Notaris A. B. ZUURE, en Copij derzelve bij den Makelaer J. FEIJJE, te Amsterdam.

N. M. de GROOT, J. H. HACKMAN ASSCHENBERGH & H. CALM.

MAKELAARS,

zullen, op Dingsdag den 16den Junij 1840, des Namiddags ten 1 ure, in den Brakken Grond, in de Nes, V. Eene Partij van 259 Pakken New-Orleansch en 130 Pakken en vuil Surinaamsch KATOEN, nu eerst uit Zee gekomen en dat bij Kavelingen, zoo als die genommerd zijn en bij Notitie worden gewezen.

(5973) De Openbare Verleijng

SCHILDERIJEN,

IN DE

DOORLOOPENDE

TENTOONSTELLING.

WORDT OP HEDEN EN MORGEN VOORTGE

Aanvangende na den Middag ten 1 Ure, in plaats Voormiddags ten 11½ Ure.

(5974) Begraafplaats aan de Weesper-vaart bij de Diemerbrug.

De HOUDER van het AANDEEL N.º. 20, in bovengemelde Begraafplaats, die zich bevindende onder de Familie BENTINCK, zocht zich te vervoegen bij den Makelaer A. DE ROEVER D. N. Z. Achterburgwal over het Postkantoor N.º. 315, bij wien men zijn, Graven met en zonder Zaken.

(5975) Rijn- en IJssel-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienst voor de maand JUNI.

Van Amsterdam naar Kampen, behalve Dingsdags, dagelijks, 's mo
» Kampen » Amsterdam, » Dingsdags, dagelijks, 's mo
» Amsterdam » Arnhem en Keulen, Maandag, Donderdag
» en Zaterdag, 's morgens
» Kampen » Arnhem en Keulen, Maandag, Donderdag
» en Zaterdag, 's morgens 11
» Arnhem » Keulen, Zondag, Dingsdag en Vrijdag, 's mo
» Keulen » Arnhem, Kampen en Amsterdam, Dingsdag
» Donderdag en Zaterdag, 's morgens
» Arnhem » Kampen en Amsterdam, Zondag, Woensdag
» en Vrijdag, 's morgens

Te Keulen in correspondentie met de Stoombooten van en naar Straatsburg. Te Amsterdam in verband met de Stoombooten van Hull en Hamburg, en te Kampen onmiddellijk sluitende aan diensten over Zwolle van en naar Groningen, Almelo, Enschede, Deventer en Zutphen; alles breeder bij de affiches omschreven, telos aan de Kantoren van Heeren AGENTEN worden uitgegeven.

(5976) Aan het MAGAZIJN van G. OPPENHEIM J.º.

is ontvangen eene groote Partij Dames-, Kinder- en Rijn- P. R. S. O. L. L. E. N.

alsmede MARQUES. Alle tot zeer Lage Prijzen.

(5977) Voor REIZIGERS naar

den Rijn, den Harz en het Noor

Bij J. OOMKENS, te Groningen, is gedrukt.

alom te bekomen:

I. Het HARTZGEBERGTE en de RIJNSTROOM; Reisverhaal uit de Aanteekeningen van Mr. A. L. W. W. en Dr. W. G. 2 Deelen, met Platen, à

II. Herinneringen aan NOORDELIJK DUITSCHLAND en VIEN, door Dr. M. DASSIN H. J. N., in 2 Deelen, à

Ook heeft dezelve alom verzonden:

H. SCHRABER, Leerboek der Proefondervindelijke WOL- LINNEN- en ZIJDEVERVERIJ, bewerkt door Th. G. ENTREP BA aanprijzende Voorreden van HH. Professoren HAMBSTADT en S. STRA 2 Deelen in één band, à

JACOB VAN DAM, Nieuwe en Verspreide GEDICHTEN, à

R. G. RIJKS, Practische Handleiding voor de eerste Beg- TEEKENKUNDE, voor lagere Scholen en Huisgezinnen, in 4to, à

O. G. HELDRING, de ARME JACOB, eene treffende Geschied- Kinderen, à

Stud- en Landgenooten!

Een ongelukkige, Man en Vader van twee Kinderen, is van een zijner edelste Zintuigen: hij is blind geworden. In zijns levens zijnde, wenschte hij zoo vurig nog eenmaal weder tot onderhoud voor zich en de zijnen door handen-arbeid te dienen, en om daartoe te geraken, heeft hij dan ook reeds onder de overbiedende menschlievende en belangloze behandeling den Wel Eerwaarden Heer KREMER, Predikant te Hees, bij Lee niettegenstaande hij de gunstige verzekering mogt ontvangen van terug te zullen krijgen, was hij onvermoeid langer zijne verblijding uit eigen zuur bespaarde pogingen te kunnen oekken. gen! al zijne hoop is op u gevestigd; hij vleit zich, dat gij ook even als gij voor zoo vele anderen reeds hebt gedaan, uwe milde openen; hij sneekt om uwen bijstand: helpt hem dan die kunnen hervatten; wel te doen is immers zo zalig en eene den opregten mensch. God, die de verborgenste daden ziet en doener lief heeft, zal uwe pogingen zegenen!

Giften; hoe gering ook, zullen door den Ondergeteekende, noodige informatie omtrent den hulphoeveende zelve te be denkbaar ontvangen, daarvan in de Couptax verslag gedaan, meest zorg besteed worden, terwijl er voor diegenen, welke lijks, zoo lang zijne verpleging op bovengemeld dorp zal voort wenschen bij te dragen, eene lijst ter intekening ten mijnen Ka reed liggen.

Gouda, J. VAN STRAATEN A. Controlleur der Zaken van de Gro

den 27 Mei 1840.

Schouwburgen, Concerten,

FRANSCH E SCHOUWBURG.

L. J. ST MAJOFSKI, Zangeres aan den Amsterdamschen Stads Schouw de eer aan het Kunstinneend Publiek te berigten, dat zij eene Tooneelvoorstelling ten haren voordeele te geven, op 15 Junij 1840, welke zal bestaan in NORMA, groote Opera, liaansch, voor het Nederlandsch Tooneel ingerigt, in drie Acten van V. Bellini; nooit vertoond. Aanvang ten 7 Ure. Tot het verkrijgen en bespreken van plaatsen gelieve men voegen bij de Beneficiaire, Eerste Weteringsdwarsstraat, bij gracht N.º. 36, alsook op den Speeldag aan bovengemelden van 10 tot 3 ure.

HARMONIE-SOCIETEIT, PARK, in de P

Heereb Leden worden verwittigt, dat het eerste CONCERT ben Donderdag den 4 Junij 1840.

Heerh Leden, welke wenschen vreemdelingen te introductie verzocht zich te vervoegen bij de Heeren Theune en Co., Nieuw Kalverstraat, N.º. 66, op Woensdag of Donderdag, van des tot des namiddags 3 ure.

Namens de Directie

L. G. ERWIG.

GRUYER M. A. 2